

7. W przypadku odpowiedzi twierdzącej na pytanie szóste: czy normę europejską EN 795 należy interpretować w ten sposób, że urządzenie kotwiczące, o którym mowa w pytaniu pierwszym, powinno zostać przetestowane (przez jednostkę notyfikowaną) w przewidywalnych warunkach użytkowania (takich jak temperatury zewnętrzne, warunki atmosferyczne, starzenie się samego urządzenia kotwiczącego lub materiałów, przy użyciu których jest ono umocowywane bądź konstrukcji dachowej)?
8. W przypadku odpowiedzi twierdzącej na pytanie siódme: czy testy powinny zostać przeprowadzone zgodnie z ograniczeniami zastosowania (określonymi w instrukcji obsługi)?

- (¹) Dyrektywa Rady 89/106/EWG z dnia 21 grudnia 1988 r. w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich odnoszących się do wyrobów budowlanych (Dz.U. 1989, L 40, str. 12).
- (²) Dyrektywa Rady 89/686/EWG z dnia 21 grudnia 1989 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do wyposażenia ochrony osobistej (Dz.U. L 399, str. 18).
- (³) Decyzja Rady 93/465/EWG z dnia 22 lipca 1993 r. dotycząca modułów stosowanych w różnych fazach procedur oceny zgodności oraz zasad umieszczania i używania oznakowania zgodności CE, które mają być stosowane w dyrektywach harmonizacji technicznej (Dz.U. L 220, str. 23).

Skarga wniesiona w dniu 6 maja 2008 r. — Komisja przeciwko Irlandii

(Sprawa C-188/08)

(2008/C 197/11)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: S. Pardo Quintillán i D. Lawunmi, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Irlandia

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, że w odniesieniu do ścieków domowych, usuwanych na terenach wiejskich poprzez szamba przepływowe lub inne indywidualne systemy oczyszczania, które zgodnie z art. 2 ust. 1 lit. b) dyrektywy Rady 75/442/EWG z dnia 15 lipca 1975 r. w sprawie odpadów (¹), zmienionej

dyrektywą Rady 91/156/EWG z dnia 18 marca 1991 r. (²), nie są objęte inną legislacją wspólnotową lub irlandzką, Irlandia [uchybiła swoim zobowiązaniom], nie dokonując pełnej i prawidłowej transpozycji do prawa krajowego wymogów art. 4 i 7–14 dyrektywy oraz Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską

- obciążenie Irlandii kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Komisja podnosi, że w Irlandii brak jest zarówno przepisów krajowych, jak i wspólnotowych regulujących zgodną z dyrektywą gospodarkę ściekami domowymi, usuwanymi poza terenami dużych aglomeracji poprzez szamba przepływowe lub inne indywidualne systemy oczyszczania.

W braku innej legislacji Irlandia jest zobowiązana transponować i stosować wymogi dyrektywy w odniesieniu do takich ścieków domowych. Irlandia jednak ani nie transponowała takich wymogów, ani nie twierdzi, że je transponowała. Ponadto również w praktyce nie stosowała tych wymogów. W szczególności w odniesieniu do wspomnianych ścieków domowych Irlandia zaniechała:

- transpozycji art. 4 dyrektywy: transpozycja art. 4 ma ważne znaczenie, gdyż zawiera on cele środowiskowe, które powinny być realizowane i przestrzegane w odniesieniu do innych obowiązków określonych w dyrektywie. Artykuł 4 naruszony jest w praktyce również w dorzeczu Lough Leane. Potwierdza to dowód, który przedstawiła Komisja w odniesieniu do szkód środowiskowych wynikających z braku odpowiednich kontroli szamb.
- transpozycji art. 7 dyrektywy: art. 7 ma ważne znaczenie dla unikania szkód środowiskowych, ponieważ m.in. przewiduje on obejmujące całe terytorium planowanie usuwania odpadów na odpowiednich składowiskach. Irlandia nie tylko nie dokonała transpozycji art. 7 dyrektywy, lecz również w praktyce nie wykonała planów, które odpowiadałyby wymogom art. 7 w odniesieniu do szamb i innych indywidualnych systemów oczyszczania.
- transpozycji art. 8 dyrektywy: art. 8 ma ważne znaczenie, gdyż stanowi on, że odpady należy unieszkodliwiać zgodnie z przepisami dyrektywy. Również w praktyce Irlandia narusza art. 8, gdyż nie gwarantuje ona usuwania ścieków domowych zgodnie z dyrektywą.

- transpozycji art. 9 dyrektywy: art. 9 ma ważne znaczenie, gdyż przewiduje on formalne zezwolenie na procedurę usuwania odpadów, które powinno zawierać środki ochrony środowiska. Metody stosowane w praktyce przez Irlandię w odniesieniu do szamb i innych indywidualnych systemów oczyszczania nie odpowiadają tym kryteriom, wobec czego ma miejsce naruszenie art. 9.

— transpozycji art. 10 dyrektywy: zdaniem Komisji w przypadku usuwania ścieków domowych poprzez szamba lub inne indywidualne systemy oczyszczania w praktyce chodzi prawie zawsze o usuwanie w rozumieniu dyrektywy. Niemniej można sobie wyobrazić, że ta metoda unieszkodliwiania w niektórych okolicznościach może być uznana za proces odzyskiwania. Może to mieć miejsce np. w odniesieniu do późniejszego wykorzystania jako nawozu przy suchym kompostowaniu ścieków domowych. Dlatego Komisja włączyła art. 10 do skargi.

— transpozycji art. 11 dyrektywy: Irlandia nie podnosi ani zgodnie z art. 11 ust. 3, ani w inny sposób, że dokonała transpozycji art. 11 dyrektywy. Na wypadek gdyby to uczyniła, Komisja twierdzi, że uregulowania przyjęte przez Irlandię w odniesieniu do szamb i innych indywidualnych systemów oczyszczania nie są wystarczające dla transpozycji art. 11 ust. 1 i 2 dyrektywy. W szczególności uregulowania obowiązujące w Irlandii nie gwarantują zachowania wymogów art. 4 dyrektywy. Poza tym brak jest systemu rejestracji szamb i innych indywidualnych systemów oczyszczania.

— transpozycji art. 12 dyrektywy: art. 12 ma ważną znaczenie dla szamb i innych indywidualnych systemów oczyszczania, ponieważ systemy takie w celu skutecznej eksploatacji wymagają okresowego wybierania i usuwania osadów. W zakresie w jakim dotyczy to usług specjalistycznych, irlandzkie przepisy i praktyka prawna nie zajmują się tym zgodnie z dyrektywą.

— transpozycji art. 13 dyrektywy: art. 13 ma ważne znaczenie, ponieważ bez prawidłowej konserwacji nawet prawidłowo umiejscowione i zainstalowane szamba i inne indywidualne systemy oczyszczania mogą źle funkcjonować i spowodować szkody środowiskowe. Z tego powodu system kontrolny jest niezwykle istotny. Dowód w postaci ekspertyzy Lough Leane wskazuje na to, że Irlandia nie tylko nie dokonała transpozycji art. 13 dyrektywy, lecz również nie zachowuje w praktyce wymogów dotyczących szamb i innych indywidualnych systemów oczyszczania.

— transpozycji art. 14 dyrektywy: art. 14 dyrektywy ma ważne znaczenie w odniesieniu do dokumentacji pozwalającej na zapewnienie, że szamba i inne indywidualne systemy oczyszczania nie będą przepełniane i że będą prawidłowo konserwowane. Dowód w postaci ekspertyzy Lough Leane wskazuje na to, że Irlandia nie tylko nie dokonała transpozycji art. 14 dyrektywy, lecz również nie zachowuje w praktyce wymogów dotyczących szamb i innych indywidualnych systemów oczyszczania.

(¹) Dz.U. L 194, str. 39.

(²) Dz.U. L 78, str. 32.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Korkein hallinto-oikeus (Finlandia) w dniu 8 maja 2008 r. — TeliaSonera Finland Oyj przeciwko Viestintävirasto, iMEZ Ab

(Sprawa C-192/08)

(2008/C 197/12)

Język postępowania: fiński

Sąd krajowy

Korkein hallinto-oikeus

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: TeliaSonera Finland Oyj

Strona pozwana: Viestintävirasto, iMEZ Ab

Pytania prejudycjalne

1) Czy art. 4 ust. 1 dyrektywy 2002/19/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie dostępu do sieci łączności elektronicznej i urządzeń towarzyszących oraz wzajemnych połączeń (dyrektywy o dostępie) (¹) w porównaniu z jednej strony z motywami 5, 6 i 8 dyrektywy, z drugiej strony zaś z art. 8 i 5 dyrektywy, powinien być interpretowany w ten sposób,

a) że prawo krajowe takie jak § 39 ust. 1 ustawy o rynku komunikacyjnym może stanowić, iż każde przedsiębiorstwo telekomunikacyjne jest zobowiązane do prowadzenia negocjacji z innymi przedsiębiorstwami telekomunikacyjnymi w sprawie wzajemnego połączenia, oraz w przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na to pytanie,

b) że krajowy organ regulacyjny może uznać, iż obowiązek negocjacji nie został spełniony, jeżeli przedsiębiorstwo telekomunikacyjne niemające znaczącej pozycji rynkowej zaoferowało innemu przedsiębiorstwu wzajemne połączenie na warunkach, które w opinii organu są całkowicie jednostronne i mogą uniemożliwić rozwój konkurencyjnego rynku na poziomie użytkowników końcowych, jako że faktycznie uniemożliwiały one temu innemu przedsiębiorstwu zaoferowanie jego klientom możliwości przesyłania wiadomości multimedialnych do klientów końcowych, którzy są przyłączeni do sieci przedsiębiorstwa telekomunikacyjnego, oraz w przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej także na to pytanie,